

SBC: 54. Kalvinisté jižních baptistů touží po autoritě, ne po baptistické teologii

SBC

Kalvinisté jižních baptistů touží po autoritě, ne po baptistické teologii

Nenechte se zmást novými kalvinisty z řad jižních baptistů, kteří v této denominaci vyvolávají obavy z liberálů. Lžou o liberálních vlivech v jedné z nejkonzervativnějších denominací v zemi.

A kazatelé tohoto druhu pravděpodobně vědí, že lžou.

V roce 1979, v době, kdy začala poslední čistka, nebylo v Jižní baptistické konvenci mnoho liberálů. Dnes není v SBC dost liberálů na to, aby se mohla vytvořit slušná třída nedělní školy.

Ti, kteří všude varují před „probuzenými“ liberály, oblékají zjevně politickou agendu – autoritářství – do zbožné biblické rétoriky a prodávají ji jako evangelium. Kalvíniští kazatelé považují autoritu za podstatnější než svou teologii predestinace.

Neokalvinisté mezi jižními baptisty jsou cizí větví, která je nějak připojena k baptistickému stromu. Jsou to autoritáři a dekonstruktivisté nejhoršího druhu, kteří překrucují pravdu, denominační jednotu, náboženskou čistotu, vlastní denominaci a baptistického ducha kongregacionalismu.

Baptistický život vždy vycházel z rozvahy, pluralismu a vzájemnosti. Mluvím zde o politické realitě těch tisíců místních baptistických sborů, které historicky fungovaly jako svobodné řecké městské státy. Měsíční pracovní schůze sboru se mohly změnit v bouřlivé spory o tak závažné věci, jako je rasa, nebo o tak hloupé otázky, jako zda zpívat členům sboru během bohoslužby „Happy Birthday“.

K vyřešení sporů mezi baptisty bylo zapotřebí porady, když problém nebyl jasně definován v ústavě nebo stanovách – nebo v tom dalším magisteriálním dokumentu, nepsaných pravidlech tradice. Když nebyl význam pevně stanoven nebo jednotný, otevíraly se dveře ostrým debatám.

Jako kazatel jsem miloval drsnou demokracii baptistického sboru. Sbor fungoval v atmosféře nepředvídatelnosti, která zahrnovala jak pasivně agresivní lidi, kteří prostě chtěli, aby se všichni domluvili, tak lidi, kteří si vždycky mysleli, že to „vezmeme k Pánu v modlitbě“, stejně jako vůdce, který silou vůle přiměl všechny své příbuzné a příznivce, aby se dostavili a pomohli mu vyhrát hlasování. Brzy jsem se naučil počítat hlasy spíše před schůzí než během ní.

Být baptistickým kazatelem vyžaduje politickou obratnost. Jednou jsem jednomu členovi sboru, který si stěžoval, že mé kázání je příliš politické, řekl: „Samozřejmě, že bylo politické. Já jsem politik. Jak jinak si myslíte, že bych přežil ve sboru, který je schopen mě propustit jediným hlasem na střeďním sborovém shromáždění?“.

Kazatel s politickým přehledem brzy zjistil, že skutečná jednání se odehrávají na parkovišti po schůzi diakonů – ne během samotné sborové schůze.

Krása sborových schůzí přišla, když byli tvrdohlaví baptisté dostatečně měkcí, aby viděli názory ostatních. A nic nebylo náročnější a uspokojivější než pomáhat skupině rozdělené hluboce zakořeněnými přesvědčeními o tom, jak by měl sbor fungovat, stát se „jedno v Duchu“.

„Autoritářské sklony některých baptistických kazatelů jsou zvráceností baptistického způsobu života“.

Výsledek shromáždění baptistického sboru není nikdy předurčen. Podle mých zkušeností jedinou autoritou, kterou jsem jako kazatel měl, bylo přesvědčování. V tom spočívalo vzrušení z mého povolání: autorita přesvědčováním, nikoliv donucováním.

Tendence formulovat neshody jako boj mezi dobrem a zlem zkracuje baptistický způsob nekonečných diskusí, úvah, četných schůzí výborů a kompromisů mezi různými zájmy ve sboru. Kazatelé, kterým

chybí integrita ega, jsou často natolik nejistí, že touží po autoritářské zbroji.

Proto je autoritářská tendence u některých baptistických kazatelů zvráceností baptistického způsobu. Představuje ohnisko politické polarizace, vyznačující se rétorikou biblických nároků, démonizací a přiživováním se na spiritualizovaných a idealizovaných představách o roli kazatele.

Chápu frustraci z udržení sborové vlády v tak rozdělovacím klimatu, jako je ten náš. Závazek ke kolektivnímu projednávání a rozhodování, který je základem pro udržování hodnot baptistického způsobu života, může být pro kazatele nebezpečný.

Baptisté v minulosti byli a v mnoha případech stále jsou závislí na diskurzu spolupráce a rozlišování, který podporuje zodpovědnou debatu o rozdělovacích otázkách. Jakkoli může být tato politika chaotická a složitá, je stále lepší než diskurz nelegální pastorační autority založený na falešném výkladu Bible a manipulaci, která slouží úzkým vlastním zájmům autoritářských kazatelů.

Jižní baptisté ztratili schopnost pojmenovat a vyvolat novou realitu, protože doslovnost a autoritářství se spojily, aby tyto bohaté možnosti uzavřely. Přitom vyvolávání nové reality, diskuse a možností je definicí toho, o čem je baptistický sbor.

Argumenty, které se používají, umožňují sboru dobře zvládat protichůdné vztahy, aby mohl s minimálními ztrátami držet pohromadě při rozlišování Boží vůle.

Autoritářství se v řečišti jižních baptistů nejvíce prosadilo s fundamentalistickou obrodou v 80. letech 20. století. SBC se odvrátila od účasti v dobré víře na teologickém procesu rozlišování různých významů Písma. Místo „Tak praví Pán“ se SBC uchýlila k „Tak praví Paige Patterson“ a nyní „Tak praví Al Mohler“.

„Konvent nastoupil kurz směrem k autoritářství, který nyní ohrožuje i fundamentalistické vedení SBC.“

Když se umírnění jižní baptisté vzdali vedení ve prospěch fundamentalistů, kteří házejí bomby a nahánějí strach, stanovil sjezd kurz směrem k autoritářství, které nyní ohrožuje i fundamentalistické vedení SBC.

Noví kalvinisté jako obvykle nejsou spokojeni. Podle jejich názoru je v SBC stále příliš mnoho liberálů. Politika polarizace je stálým znakem kalvinistů. Jsou ještě autoritářšší než fundamentalisté a v průběhu posledních 40 let se zabývali ničením zbytků svobodné vůle, rozvažování, pluralismu a vzájemnosti mezi baptisty.

Role autoritářského kazatele se podobá roli demagoga. Cílem demagoga není rozvíjet rozvážnost a diskusi, ale umlčet ji. Čím autoritativnější je kazatel nebo vedoucí denominace, tím více otázek již není způsobilých k diskusi.

A pokud si někdo s dostatečným postavením diskusi vynutí, je rychle a definitivně uzavřena.

Na výročním shromáždění SBC v Indianapolisu budou tento týden delegáti podruhé hlasovat o dodatku ústavy, ústavním zákazu žen pastorek a kazatelek.

[Nedávno](#) hlasoval První baptistický sbor v Richmondu ve státě Virginia [o vystoupení z SBC kvůli tomuto dodatku ústavy](#).

Starší kazatel Jim Somerville ve sboru Richmondu uvedl celou záležitost na pravou míru: „Věříme, že každý baptistický sbor má právo určovat své vlastní poslání a službu a vysvěcovat kohokoli, koho považuje za obdarovaného pro službu, ať už muže nebo ženu. Jižní baptistická konvence nám nemůže říkat, co máme dělat, ale může nám říct, že se sbory, jako je ten náš, nechce mít nic společného, a to také udělala.“

Klidné a legitimní právo baptistického sboru určovat si vlastní politiku je základním kamenem baptistického způsobu života, ale bezbřehé prosazování kazatelské autority kalvinistickými kazateli tlačí SBC do stále užšího a omezenějšího teologického kruhu. Kalvinisté nikdy nepotkali denominaci, o které by si nemysleli, že ji mohou posílit tím, že ji zmenší a zbaví zhoubného liberálního vlivu.

Pokud kalvinisté zlomí vůli baptistů být svobodným lidem, schopným rozeznávat Boží vůli v každém sboru, pak žádná z institucí nebude dlouho fungovat a budeme vydáni na milost a nemilost diktátorům kazatelské autority.

Rodney Kennedy

[Baptist News Global](#)

Rodney Kennedy

Rodney Kennedy

Rodney W. Kennedy je kazatelem ve státě New York, který slouží ve státě New York a v Louisianě. Je autorem deseti knih, včetně své poslední, *Dobro a zlo v zahradě demokracie* a včetně nově vydané *The Immaculate Mistake*, o tom, jak evangelikální křesťané porodili Donalda Trumpa.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)